

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci stěžovatelky **A. T.**, zastoupené JUDr. Otto Mrňavým, advokátem se sídlem v Praze 3, Tachovské nám. 649/3, za účasti **Krajského úřadu Středočeského kraje**, se sídlem v Praze 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2006, č. j. 5 Ca 301/2006 – 82,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatelky JUDr. Otto Mrňavému, advokátovi se sídlem v Praze 3, Tachovské nám. 649/3, **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla její žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta pro překážku věci rozsouzené – rei iudicatae.

Stěžovatelka uvádí, že kasační stížnost podává ze zákonných důvodů obsažených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s., aniž by však jakkoli blíže specifikovala, v čem pochybení městského soudu a vytýkané vady jeho rozhodnutí spatřuje. Navrhuje jen bez dalšího napadené usnesení zrušit a vzhledem k tomu, že je sociálně slabá, žádá zároveň o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že městský soud stěžovatelce usnesením ze dne 28. 2. 2007, č. j. 5 Ca 301/2006 – 93, ustanovil zástupce JUDr. Otto Mrňavého, advokáta se sídlem v Praze 3, Tachovské nám. 649/3, a označené usnesení bylo stěžovatelce i jmenovanému zástupci doručeno dne 15. 3. 2007. Poté byla ze strany soudu stěžovatelka usnesením ze dne 20. 3. 2007, č. j. 5 Ca 301/2006 – 98, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení doplnila chybějící náležitosti kasační stížnosti (§ 106

odst. 3 s. ř. s.) ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s. (tj. v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno), a byla rovněž řádně poučena o tom, že nebude-li kasační stížnost doplněna, Nejvyšší správní soud stížnost v souladu se zákonem odmítne. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě vady neodstranila, ačkoli údaj na poštovní doručence založené ve spise prokazuje, že citované usnesení bylo jejímu zástupci doručeno dne 2. 4. 2007.

Náležitosti kasační stížnosti jsou stanoveny v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pokud je podání nemá, musí být podle odst. 3 téhož ustanovení doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení soudu vyzývajícího k odstranění vad. Pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat, neboť chybějící základní náležitosti podání brání soudu věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 – 40, na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud je totiž v řízení vázán rozsahem kasační stížnosti a jejími důvody (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Obecně platí, že stěžovatel je vždy povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán či soud vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč mají mít daná pochybení za následek nezákonnost.

Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud stěžovatel výslovně odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy, aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje za základ jím tvrzené nezákonnosti (podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, publikovaného pod č. 835/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Pouhý lakonický odkaz na žalobu ve světle tohoto právního názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nemůže obstát, navíc je nutno vzít v úvahu, že jde o dvě různá řízení; řízení před Nejvyšším správním soudem, byť na řízení před městským soudem navazuje, je řízením o mimořádném oprávném prostředku za té procesní situace, kdy řízení před městským soudem již bylo pravomocně skončeno. Nejvyšší správní soud tak přezkoumává rozhodnutí a postup městského soudu, a proto stěžovatel je povinen uvést konkrétní skutkové okolnosti, které ho k podání kasační stížnosti vedly.

V daném případě podání stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovalo, soud ji prostřednictvím jejího zástupce k odstranění vad vyzval a stanovil jí k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Vady však ani na výzvu soudu odstraněny nebyly. Jestliže nebylo podání ve lhůtě stanovené soudem doplněno (§ 37 odst. 5, věta první, s. ř. s.), brání pokračování v řízení skutečnost, že nedostatek nebyl řádně odstraněn a soud dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. řízení o podání účastníka odmítne. Postup Městského soudu v Praze při odstraňování vad kasační stížnost shledal kasační soud za odpovídající zákonu.

S ohledem na výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve vazbě na § 120 s. ř. s., kasační stížnost stěžovatelky odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatelky, který jí byl soudem ustanoven k ochraně jejích práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. V předmětné věci však soud ustanovenému zástupci JUDr. Otto Mrňavému odměnu za zastupování nepřiznal, neboť z obsahu soudního spisu vyplývá, že žádný úkon právní služby, za který náleží odměna dle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, nevykonal.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu